

KRABBAMEIN

FORTRONGDI SÁLARKVØLIN

– Eg kom beint undan strálikanónini á Ríkissjúkrahúsinum, í ein landstýrissess. Í veruleikanum, fortrongdi eg tann sálarliga partin av sársakanum eg hevði av at eg hevði havt krabbamein. Eg gjørdist arbeiðsnarkomanur og helt ongantið frí, sigur Bjarni Djurholm

» Tað er innantómt tos at siga, at tað gevur størri styrki

Mynd: Álvur Haraldsen

tiónir, kvølurnar, sum eg ikki hevði fingið uppá pláss, men heldur hevði fortrongt, sigur Bjarni Djurholm.

– Avleiðingin var, at onkursvegna misti eg sambandið við meg sjálvan og tíverri kanska eisini við familjuna í øllum arbeiðsmeldrinum, leggur hann afturat.

Bjarni Djurholm sigur, at kenslan, hann hevði, var, at onkursvegna stóð hann á berum.

– Eg vendi mær til Krabbameinsfelagið og fekk ávíst samrøðuterapi hjá sálarfrøðingi nakrar ferðir og tað gjørdi góðan mun.

Men hann er greiður yvir, at tað er nakað hann sjálvsagt skuldi havt avgreitt ár frammanundan.

Boðskapurin hjá Bjarna

Djurholm er, at krabbamein veruliga skelkar í botn og skakar grundvøllin.

– Hinvegin eru útlitini fyri lekidómi góð, og tey batna alsamt.

– Men tað er neyðugt at ruddað í sálarliga hurlivasanum, so vit ikki enda sum maniskir arbeiðsnarkomanar, innhugsin fólk ella bara cancerfobisk menniskju, sum ikki finna gleði í gerandisdegnum, staðfestir hann.

Bjarni Djurholm visir á, at ofta verður sagt, at krabbamein styrkir menniskju og ger tey harðbarnari.

– Hetta er bert lutvíst rætt. Vit frøast kanska meira um -og við- okkara kærur. Vit læra kanska at siggja gleðina í gerandisdegnum, sum vit kanska høvdu gloymt, og vit duga kanska betri at skilja tað óneyðuga og týðningarleysa frá í gerandisdegnum

Men annars heldur hann,

» Tað er ein veruleiki, sum er meira enn tey flestu rúma einsamøll

at tað er innantómt tos at siga, at tað gevur størri styrki.

– Tey allarflestu fáa eina rætttiliga skeinu í sálina. Vit siggja røsk og sterk út, men innanfyri skræðuna munnu mong kenna seg viðkvom og stúrin, sigur Bjarni Djurholm.

– Men tað góða er, at her kunnu vit hjálpa. Ikki bara kropsliga, sum er altavgerandi, men eisini sálarliga.

– Skipað professionell sálarhjálp hevur alstóran

týðning, eisini við at inn- draga tey nærmastu. Sinámillum samskipti við maka, børn og ímillum manna, er ein fantastisk hjálpa. Tað hjálpir at vera opin. Tað er ikki altíð lætt, vit eru so ymisk, men vit kunnu tora tað og kunnu læra tað.

Hann heldur, at ofta er

tað ringast hjá avvarandi og familju at taka fyrsta stigið til samrøður og empatiskt samskipti og at seta spurningar.

– Men her kunnu vit krabbameinsraktu vera opin og positiv. Tað er veruliga hjálpa til sjálvhjálpa at samskipta við okkara kærur og medmenniskju.

– Mong leggja sítt álit á Hann, ið øllum valdar. Tað kann gera munin, ikki minst, tá einsemið tykist størst.

Bjarni Djurholm sigur, at í dag er krabbamein ikki endin.

– Tað er byrjanin upp á eitt øðrvísi og ofta strævnari lív, sum tó oftast hevur ein góðan enda.

– Uppgávan hjá okkum er, at vit duga at siggja okkum

sum heil menniskju, har allir partar skulu viðgerast og røktast.

Og hansara vón er, at hesin boðskapurin røkkur til tey, sum eru okkum kærast og ikki minst, at sjúkrahúsverkið sær týðningin í hesi heildarfatan av menniskjanum.

Bjarni Djurholm sigur, at tá er nógv vunnið, bæði fyri sjúklingin og eisini fyri sjúkrahúsverkið.

Hann er greiður yvir, at ein størri heildarviðgerð kostar pening, men er sannførdur um, at útreiðslurnar verða spardur innaftur sum frálíður.

Meir á síðu 18